

با خرید هر لباس ۱۰ درخت بکارید

دریک می‌گوید: این اقدام، راه را برای تاسیس تن‌تری باز کرد. با گروه‌های فوق‌العاده‌ای که در زمینه درختکاری در سطح جهانی فعالیت داشتند ملاقات کردیم. درختکاری باعث ایجاد اشتغال، امنیت غذایی و کاهش فقر شده بود. سپس این ایده به ذهنشان رسید که محصولی تولید کنند و از آن به‌عنوان راهی برای کاشت درخت استفاده کنند. او می‌گوید: ما با درختکاری آشنا بودیم. می‌دانستیم چطور آن را گسترش دهیم و افراد فوق‌العاده‌ای را در سراسر جهان می‌شناختیم که با کمکشان، پیام خود را به جهان برسانیم. به‌علاوه، از تاثیراتش هم آگاه بودیم. روایت درخت و درختکاری، روایتی شگفت‌انگیز و انگیزه‌بخش است. آدم‌ها با درختان، رابطه احساسی و ملموس دارند. می‌دانستیم می‌توانیم داستانی بسازیم که توانمندسازی کند. محصولی که انتخاب کردند، لباس بود اما به گفته دریک، هر محصولی را می‌توانستند انتخاب کنند.

برادرش «کلن» که در آن زمان دبیرستانی بودند، یک شرکت درختکاری راه‌اندازی کردند. دریک می‌گوید: همه در مورد پیمان کیوتو و پایان دنیا صحبت می‌کردند. این صحبت‌ها فقط باعث می‌شد حس کثیفی هیچ‌کاری از دست بر نمی‌آید. انگار همه دست‌ها گذاشته بودند و کسی کاری نمی‌کرد. دو برادر تصمیم گرفتند یک زمین زراعی نزدیک خانه‌شان در ساسکاچوان بخرند، تعدادی درخت بکارند و بسته‌های تعدیل کربن بفروشند (پروژه‌ها و طرح‌هایی با هدف کاهش تولید کربن که طراحانشان می‌توانند آنها را به فروش برسانند). آنها این کسب‌وکار را تا پنج سال ادامه دادند و از فروش طرح‌ها به شرکت‌های سلطنتی کانادا، معادل ۱۵۰ هزار دلار به دست آوردند. درحالی‌که بخش درختکاری کسب‌وکارشان رشد می‌کرد، بخش بسته‌های تعدیل، طبق انتظارشان پیش نرفت. به همین علت، آن را متوقف کردند.

«دریک امزلی» یکی از جوانانی که نامش در لیست کارآفرینان زیر ۳۰ سال مجله فوربس به چشم می‌خورد. او مدیر ارشد شرکت تن‌تری (TENTREE) است؛ شرکت تولید لباس کانادایی که در ازای فروش هر محصول، ۱۰ درخت می‌کارد. تا تاریخ نوامبر ۲۰۲۰، تعداد درخت‌هایی که این شرکت کاشته بود به ۵۰ میلیون رسید. آنها ابتدا کار خود را به‌عنوان یک کسب‌وکار درختکاری کوچک در ساسکاچوان کانادا آغاز کردند اما حالا به یک برند مد جهانی تبدیل شده‌اند که تمرکزش، «مصرف مسوولانه» است. تن‌تری، تلفیق راحتی و پایداری است. دریک که یکی از موسسان شرکت هم هست می‌گوید: حداکثر راحتی، حداقل رد پای کربن. ما خودمان را یک شرکت درختکاری می‌دانیم که پوشاک هم می‌فروشد، نه یک شرکت پوشاک که درخت هم می‌فروشد. این وجه تمایز ما با سایر شرکت‌هاست. ایده تن‌تری به سال ۲۰۰۶ برمی‌گردد که دریک و

اخیرا از محصولات «پشم درخت» رونمایی کرده‌اند که ترکیبی از تنسل، کتان ارگانیک و پلی‌استر بازیافت‌شده است. در فرآیند نساجی، تنسل را طوری به پارچه پشمی تبدیل می‌کنند که بخشی از پلی‌استر را در خود نگه دارد.

به این ترتیب از کرک دادن لباس و پخش شدن آن در طبیعت جلوگیری می‌شود. کرک لباس، یک نمونه از خرده پلاستیک است که تأثیرات مخربش بر محیط‌زیست، اخیرا مورد توجه قرار گرفته. دریک می‌گوید: «می‌دانیم که این اقدام از تولید حجم زیادی خرده پلاستیک جلوگیری می‌کند. در آینده، پارچه‌ها کاملا طبیعی خواهند بود و کرک نخواهند داد.»

تصمیم‌گیری در مورد مکانی که در آن، درخت کاشته می‌شود به چند عامل بستگی دارد: یکی، نیاز و تأثیر زیست‌محیطی است. باید دلیل قانع‌کننده‌ای وجود داشته باشد که نیاز آن منطقه را نشان دهد، مثل ترمیم زیستگاه.

او می‌گوید: هدفمان، یافتن پروژه‌هایی است که اشتغال‌سازی کنند، امنیت غذایی ایجاد کنند و آموزش را در برگیرند. درحال حاضر، ما درحال درختکاری در ماداگاسکار، سنگال، نپال، هائیتی، کانادا، آمریکا و مکزیک هستیم.

قدم بعدی، جنگل کاری دریایی است، یعنی کاشت جنگل‌های کتانجک در جوامع ساحلی و اقدام برای تولید لباس‌های تولیدشده از جلبک. اخیرا آنها به ابتکار جالبی دست زده‌اند. روی هر لباس، یک QR هست که با اسکن آن، می‌فهمید درخت‌هایتان کجا کاشته شده‌اند و چه منافعی برای آن منطقه دارند. دریک می‌گوید: در نهایت، این ما نیستیم که درخت می‌کاریم، آن کسی که خرید کرده، درخت کاشته است. ما فقط وسیله‌ای هستیم که آن را ممکن ساخته‌ایم.

نویسنده: Alicia-Rae Light

مترجم: مریم مرادخانی

منبع: Environment 911

تمام چیزهایی که تولید می‌کنند قابل بازیافت یا ارگانیک است، به جز سرزیپ و حاشیه لباس‌ها که دارند رویش کار می‌کنند.

پارچه‌هایشان از «تنسل» ساخته شده که نوعی الیاف طبیعی و دوستدار محیط‌زیست است. پارچه پشمی را از چین وارد می‌کنند، کتان ارگانیک را از هند و محصولات جانبی مثل کلاه و کوله‌پشتی را از ویتنام.

او می‌گوید: ما تمام چرخه عمر محصول خود را از ابتدا تا انتها تحلیل و بررسی کردیم. مثلا یک گرمکن عادی را با محصول خودمان مقایسه کردیم. یک چیزی به نام فهرست اکو داریم که تفاوت را نشان می‌دهد. با نگاه به فهرست اکوی هر محصول، می‌توانید ببینید مثلا چقدر در مصرف آب صرفه‌جویی شده. در تولید گرمکن ما، در مقایسه با یک گرمکن معمولی، ۷۰ درصد کمتر آب مصرف شده.

خرده‌پلاستیک‌ها یکی دیگر از معضلاتی هستند که این شرکت در تلاش برای رفع آن است. آنها

او می‌گوید: کار ما درختکاری است و محصول، تنها یک وسیله برای انجامش است. مردم از اینکه بخشی از ماجرا بودند، هیجان داشتند و می‌گفتند می‌دانی این تی‌شرت، ۱۰ تا درخت می‌کارد؟ آنها ابتدا لباس‌های ساده می‌خریدند و رویش لوگو می‌زدند. او می‌گوید: آن موقع نمی‌دانستیم صنعت پوشاک، تا چه حد مخرب است. نمی‌دانستیم که می‌توانیم علاوه بر درختکاری، برندی حول محور مصرف پایدار بسازیم، محصولی مسوولانه تولید کنیم که دوام داشته باشد و به مشتریان کمک کنیم خرید موثرتری داشته باشند.

۱۸ ماه پس از تاسیس تن‌تری، آنها زنجیره تامین خود را بازسازی کردند. یک نفر از آنها پرسیده بود «چرا محصولات پایدار تولید نمی‌کنید؟» دریک در جواب گفته بود: «منظورت چیست؟» چون در ابتدای کار، چیزی درباره پایداری نمی‌دانستند.

آنها که کارشان را از خرید تی‌شرت‌های ساده و محصولات ناپایدار شروع کرده بودند، پس از مدتی به محصولات ۹۹/۹ درصد پایدار رسیدند. تقریبا